

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 255/2009/JF - Problēmas saistībā ar NVO izmaksu kompensāciju attiecībā uz programmas „Jaunatne” projektu

Lēmums

Lietā 255/2009/JF - Uzākta {0} 19/03/2009 - Lēmums par {0} 19/05/2010

Sūdzības iesniedzējs, Dānijā esoša NVO, organizēja divu nedēļu semināru jauniešiem par minoritāšu integrāciju un ES paplašināšanu. Šo semināru sponsorēja Komisijas programmas „Jaunatne” ietvaros. Semināra noslēgumā Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra (EACEA), kuras pārziņā bija *Leonardo* , *Socrates* un programmas „Jaunatne” dotācijas, sūdzības iesniedzējam prasīja kompensēt semināra izmaksas kopā EUR 2364 apmērā. Sūdzības iesniedzējs nepiekrita iepriekšminētajai piedziņai un vērsās pie ombuda pēc palīdzības.

Pēc rūpīgas sūdzības izanalizēšanas ombuds nolēma sākt izmeklēšanu. EACEA atkārtoti izskatīja savas datnes un atrada, ka izmaksas saistībā ar pārraugiem, kas pavadīja jaunos dalībniekus un ko sākotnēji tā uzskatīja par neattaisnotiem, patiesībā saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem bija attaisnoti. Līdz ar to EACEA atcēla savu EUR 2364 atmaksas pieprasījumu un uzskatīja lietu par slēgtu.

Taču ombuda izmeklēšanas laikā atklājās arī, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis acīmredzamu kļūdu, aizpildot dotācijas pieteikuma veidlapu attiecībā uz programmu „Jaunatne”. Tas norādīja nepareizu dalībnieku ceļa izmaksu skaitli. Tā rezultātā sūdzības iesniedzējam netika izmaksāta pareiza summa šo izmaksu segšanai. Ņemot vērā faktu, ka attiecīgajā laikā EACEA uzmanība bija savlaicīgi pievērsta šai kļūdai, ombuds uzskatīja par netaisnīgu un neatbilstošu neatmaksāt sūdzības iesniedzējam šādos apstākļos radušās reālās izmaksas. Tāpēc viņš izteica priekšlikumu par draudzīgu risinājumu, ka EACEA sedz sūdzības iesniedzējam semināra dalībnieku reālās ceļa izmaksas.

EACEA pieņēma iepriekšminēto priekšlikumu un izmaksāja sūdzības iesniedzējam kopumā EUR 2722,03. Ombuds izteicās atzinīgi par EACEA iniciatīvu un lietu slēdza.

SŪDZĪBAS PRIEKŠVĒSTURE

1. 2002. gada novembrī Dānijas *Kopienas koledžu NVO asociācija* ("sūdzības iesniedzējs") [1] iesniedza pieteikumu Jaunatnes programmas dotācijas saņemšanai no Tehniskās palīdzības biroja (TAO) Socrates, Leonardo un Youth ("Komisija") [2]. Piemērojamie Jaunatnes programmas finansēšanas noteikumi par ceļa izdevumiem paredzēja, ka Kopiena finansēs 70 % no šādiem izdevumiem.

2. Sūdzības iesniedzēja projektā "*Transilvānijas Kopienas koledža 2003*" piedalījās vairāk nekā 50 jauniešu un jaunatnes darbinieku no 11 Eiropas valstīm, piedaloties divu nedēļu ilgās diskusijās par Centrāleiropas un Austrumeiropas minoritāšu integrāciju un ES paplašināšanās politiku. Projekta ceļa izdevumu kopsumma bija 13 750 EUR. Saskaņā ar Jaunatnes programmas dotāciju Komisija segtu 70 % no šiem izdevumiem, kas atbilst EUR 9500. Tomēr, aizpildot pieteikumu, sūdzības iesniedzējs kļūdaini norādīja šo pēdējo skaitli kā projekta kopējos ceļa izdevumus. Līdz ar to šai pēdējai minētajai summai tika piemērots Kopienas finansējums 70 % apmērā, un Komisija segtu tikai EUR 6650 no saistītajiem ceļa izdevumiem.

3. Pēc projekta apstiprināšanas Komisija 2003. gada jūlijā nosūtīja sūdzības iesniedzējam finanšu līgumu par Jaunatnes programmas dotāciju EUR 24350 apmērā (turpmāk tekstā — "Līgums"). Līgumā kā ceļa izdevumu kopsumma bija norādīta 9 500 EUR.

4. Sūdzības iesniedzējs 2003. gada 9. jūlijā parakstīja līgumu un nosūtīja to atpakaļ Komisijai. Tomēr līgumam pievienotajā vēstulē sūdzības iesniedzējs vērsa Komisijas uzmanību uz to, ka "[tas] bija pieprasījis summu EUR 9500 *apmērā, lai segtu 70 % no ceļa izdevumiem (kopējās izmaksas būs EUR 13.750)*. Tomēr [Komisijas] ierosinātais budžets ir samazinājis summu vēl vienu reizi ($0,70 \times 9\,500\text{ EUR} = 6\,650\text{ EUR}$). "Nemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju pārskatīt attiecīgās summas.

5. Komisija 2003. gada 21. jūlijā parakstīja un apstiprināja Līgumu.

6. No 2003. gada 3. līdz 16. augustam sūdzības iesniedzējs īstenoja projektu. Šajā laikposmā 2003. gada 7. augustā Komisija tai samaksāja pirmo maksājumu EUR 19480 apmērā.

7. Sūdzības iesniedzējs 2004. gada sākumā iesniedza galīgo ziņojumu par projektu, kurā tas noteica ceļa izdevumus EUR 13817 apmērā.

8. Sūdzības iesniedzējs 2004. gada 6. jūlijā nosūtīja Komisijai vēstuli, kurā puda bažas par iespējamajiem pārpratumiem saistībā ar ceļa izdevumiem. Komisija samaksāja sūdzības iesniedzējam EUR 6650 no projekta ceļa izdevumiem. Tomēr, parakstot līgumu, sūdzības iesniedzējs informēja Komisiju, ka 70 % no tā kopējām ceļa izmaksām atbilst EUR 9500. Līdz ar to bija acīmredzams, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, apstiprinot budžetu EUR 9500 apmērā, kas atbilst 100 % no ceļa izdevumiem. Lai gan sūdzības iesniedzējs šo kļūdu konstatēja pirms

līguma parakstīšanas, tas neuzsāka sarunas ar Komisiju par šo jautājumu un parakstīja līgumu, jo tajā laikā projekts tika sākts. Sūdzības iesniedzējs bija pakļauts laika trūkumam, un viņam nebija citas izvēles kā vien parakstīt līgumu tā, kā tas bija. Turklāt 2003. gada 23. jūlijā Komisija iepriekš minēto problēmu identificēja tikai kā “*tehniskumu*”. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju labot šo kļūdu un samaksāt tai EUR 2850 no atlikušajiem ceļa izdevumiem, veicot pēdējo maksājumu.

9. Komisija 2004. gada 15. jūlijā izmaksāja sūdzības iesniedzējam visu dotācijas atlikumu un 2004. gada 27. jūlijā slēdza projektu.

10. Komisija 2004. gada 28. jūlijā atbildēja uz sūdzības iesniedzēja 2004. gada 6. jūlija paziņojumu. Tā norādīja, ka: (i) “[sūdzības iesniedzēja] *iesniegtā pieteikuma veidlapa bija acīmredzami nepareiza. Tika skaidri norādīts, ka ceļa izdevumi kopumā ir EUR 9500. Saskaņā ar pasākuma finansēšanas noteikumiem Komisija var apsvērt tikai 70 % no šīs summas finansējumam, t. i., 6 550 EUR.*”; un ii) līdz ar to tā apstiprināja ceļa izdevumus 6 650 EUR apmērā. Sūdzības iesniedzēja 2003. gada 9. jūlija vēstuli uzskatīja par “*papildu finansējuma pieprasījumu*”. Ārkārtas apstākļos un pirms 2003. gada Komisija varēja grozīt piešķiršanas lēmumus. Tajā laikā tā bija gatava palīdzēt sūdzības iesniedzējam rast labvēlīgu risinājumu situācijai. Tomēr 2003. gadā stājās spēkā jauna Finanšu regula (NFR), kurā ietvertas sīki izstrādātas prasības Kopienas programmu pārvaldībai. Līdz ar to papildu finansējumu vairs nevarēja atļaut neatkarīgi no derīga pamatojuma. Komisija joprojām pieprasīja atkāpi no šā noteikuma un centās piešķirt papildu finansējumu. Tomēr 2004. gadā kļuva pilnīgi skaidrs, ka tādos apstākļos kā sūdzības iesniedzēja NFR neļautu veikt nekādus grozījumus dotācijā. Sūdzības iesniedzējs bija pilnībā atbildīgs par tā piemērošanu, un tam vajadzēja būt ļoti uzmanīgiem, aizpildot veidlapu, lai izvairītos no kļūdām. Komisija i) pauda nožēlu par to, ka sūdzības iesniedzēja lūgumu *piešķirt “papildu finansējumu”* EUR 2850 apmērā nevarēja apstiprināt; un ii) apstiprināja, ka pēdējais maksājums EUR 4870 apmērā jau ir pārskaitīts sūdzības iesniedzējam.

11. 2004. gada 7. septembrī sūdzības iesniedzējs nosūtīja atbildi, kurā atzina, ka pieteikuma veidlapā ir pieļautas kļūdas. Tomēr tā norādīja, ka, lai gan Komisija prasības pieteikumā varēja labot daļu, kas attiecas uz ceļa izdevumiem, tā to nedarīja. Turklāt, lai gan bija taisnība, ka vienā konkrētā pieteikuma lappusē sūdzības iesniedzējs patiešām ir iekļāvis nepareizu aprēķinu, “*summa bija pareiza 10. lappusē (70 % = 9500) un pareiza pievienotajā budžetā*”. Sūdzības iesniedzējs bija sīkāk apspriedis jautājumu par ceļa izdevumiem ar Komisiju, un Komisija bija “*uzskatījusi to par TAO kļūdu*”. Tā kā Komisija tādējādi bija uzņēmusies atbildību, sūdzības iesniedzējs tika apmierināts un parakstīja līgumu. Gaidot jaunu līgumu, tas būtu radījis nopietnas finansiālas problēmas. Sūdzības iesniedzējs saņēma līgumu tikai trīs nedēļas pirms projekta sākuma, un tieši Komisija ierosināja “*tehnisko*” risinājumu, kas ļāva sūdzības iesniedzējam pieteikties uz “*papildu finansējumu*”. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs atkārtoti pieprasīja Komisijai samaksāt atlikušos EUR 2850 ceļa izdevumus.

12. Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra (EACEA) 2006. gada 1. janvārī no TAO pārņēma jaunatnes projektu uzraudzību un pārvaldību.

13. 2006. gada 3. novembrī pēc EACEA pieprasījuma uzņēmums *Moore Stephens LLP* ("revidents") revidēja projekta rezultātus.

14. Revidents 2006. gada 18. decembrī sagatavoja trīs ziņojuma versijas: i) pirmo; II) otrajā, 2007. gada 19. decembrī; un iii) trešais un galīgais — 2008. gada 2. jūnijā. Šajā pēdējā ziņojumā revidents ieteica Komisijai atgūt EUR 2364 no sūdzības iesniedzēja par posteņiem, kas nav ceļa izdevumi.

15. 2008. gada 18. jūlijā EACEA nosūtīja sūdzības iesniedzējam finanšu paziņojumu ar nosaukumu "*YOUTH dotācijas galīgais finansiālais stāvoklis pēc revīzijas*", kurā tā pieprasīja atmaksāt EUR 2364 (turpmāk tekstā — "Lēmums"). Lēmumā bija paredzēts, ka:

"[sūdzības iesniedzēja] projekta finansiālais stāvoklis attiecībā uz finanšu revīzijas konstatējumiem Nr. 1 (darbības izmaksu nepareizs aprēķins), Nr. 2 (galīgajā ziņojumā deklarētās ceļa izmaksas pārsniedza summu grāmatvedības uzskaitē) un Nr. 3 (Budžeta pārtēriņš ceļa izdevumiem) ir šāds:

Ierosinātā dotācija attiecināmības periodam: EUR 27 325.00

Galīgā dotācija, par kuru panākta vienošanās pēc revīzijas novērtējuma: EUR 21 986.00

Priekšfinansējums un jau izmaksātais atlikums: 24 350,00 EUR

Atmaksāt Izpildaģentūrai: EUR 364.00"

Turklāt EACEA norādīja, ka, ja sūdzības iesniedzējs nereaģēs 60 dienu laikā, EACEA tai nosūtīs paziņojumu par parādu, kurā būs izklāstīti atlīdzināšanas noteikumi un nosacījumi. Ja iepriekš minētā summa netiktu samaksāta EACEA noteiktajos termiņos, tiktu aprēķināti procenti par atlikto maksājumu.

16. 2008. gada 4. novembrī EACEA nosūtīja sūdzības iesniedzējam paziņojumu par parādu un 2009. gada 20. janvārī nosūtīja tai atgādinājumu par maksājumu EUR 384.17 apmērā.

17. Sūdzības iesniedzējs 2009. gada 28. janvārī vērsās pie ombuda.

PAR IZMEKLĒŠANAS PRIEKŠMETU

18. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EACEA kompensācijas pieprasījums, kas izklāstīts tā lēmumā, ir netaisnīgs, jo tajā nav ņemtas vērā projekta ceļa izmaksas, kas tam vēl bija jāmaksā.

19. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EACEA būtu i) jāsedz projekta reālās ceļa izmaksas saskaņā ar revidenta ieteikumu, kas sniegts 2006. gada 18. decembra ziņojuma 17. lappusē; un ii) sīki paskaidrot savā lēmumā izklāstītos aprēķinus un secinājumus.

IZMEKLĒŠANA

20. Ombuds 2009. gada 19. martā pārsūtīja sūdzību Eiropas Komisijas priekšsēdētājam.

21. Ombuds 2009. gada 8. jūlijā saņēma Komisijas atzinumu franču valodā un 2009. gada 15. jūlijā — tā tulkojumu angļu valodā, ko viņš nosūtīja sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus.

22. Tikmēr 2009. gada 19. aprīlī un 27. jūnijā sūdzības iesniedzējs sniedza ombudam papildu informāciju. 2009. gada 4. augustā tā iesniedza ombudam savus apsvērumus par Komisijas atzinumu.

23. Pēc rūpīgas atzinuma un apsvērumu izskatīšanas ombuds nebija apmierināts ar to, ka Komisija ir pienācīgi atbildējusi uz sūdzību. Tādēļ viņš provizoriski konstatēja administratīvu kļūmi un saskaņā ar savu statūtu 3. panta 5. punktu ierosināja Komisijai mierizlīgumu.

24. Ombuds 2010. gada 1. martā saņēma Komisijas atbildi, kuru viņš nosūtīja sūdzības iesniedzējam apsvērumu sniegšanai. No sūdzības iesniedzēja piezīmes netika saņemtas.

OMBUDA ANALĪZE UN SECINĀJUMI

A. Negodīguma apgalvojums un ar to saistītie prasījumi

Ombudam iesniegtie argumenti

25. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EACEA kompensācijas pieprasījums, kas izklāstīts tā lēmumā, ir netaisnīgs, jo tajā nav ņemtas vērā projekta ceļa izmaksas, kas tam vēl bija jāmaksā.

26. Pamatojot šo apgalvojumu, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka:

(a) EACEA neievēroja turpmāk minēto revidenta ieteikumu par ceļa izdevumiem, kas tika sniegts 2006. gada 18. decembra ziņojuma 17. lappusē:

“ jāatlīdzina vēl EUR 2,723 (starpība starp pieprasīto summu EUR 9500 un faktiskajām izmaksām EUR 9,373) [sic]”; un

(b) Komisija vispirms piekrita samaksāt summu EUR 9500 apmērā un vēlāk mainīja savu viedokli, apgalvojot, ka NFR neļāva to darīt.

27. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EACEA būtu i) jāsedz projekta reālās ceļa izmaksas saskaņā ar revidenta ieteikumu, kas sniegts 2006. gada 18. decembra ziņojuma 17. lappusē; un ii) sīki paskaidrot savā lēmumā izklāstītos aprēķinus un secinājumus.

28. Savā atzinumā Komisija apstiprināja savu viedokli, ka sūdzības iesniedzējs ir pieļāvis kļūdu, pieteikuma veidlapas daļā, kas attiecas uz aplēstajiem ceļa izdevumiem, nepareizi aizpildot ar Kopienas finansējumu saistīto summu. Tāpēc Komisija nevarēja nodrošināt lielāku finansējumu par to, ko sūdzības iesniedzējs deklarējis un apstiprinājis ar savu parakstu.

29. Gan Komisija, gan EACEA noraidīja sūdzības iesniedzēja pieteikumu papildu finansējuma saņemšanai saskaņā ar Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam [3], un sūdzības iesniedzēja apstiprinātajiem līguma noteikumiem.

30. EACEA nezināja par 2006. gada 18. decembra revidenta ziņojumu, kas bija “*neoficiāls dokuments*”. Tā saņēma tikai 2007. gada 19. decembra ziņojumu un 2008. gada 2. jūnija nobeiguma ziņojumu. Revidents konstatēja, ka seši sūdzības iesniedzēja projekta dalībnieki bija vecāki par programmā atļauto vecumu, proti, no 15 līdz 25 gadiem. Līdz ar to tā noraidīja izmaksas, kas saistītas ar šo sešu dalībnieku darbībām.

31. Pēc sūdzības saņemšanas EACEA lūdza revidentam papildu informāciju par iepriekš minēto noraidījumu. Revidents atkārtoti pārbaudīja lietu un konstatēja, ka seši attiecīgie dalībnieki bija novērotāji, kas pavadīja projekta jauno dalībnieku grupu. Tās nodrošināja mācību procesa efektivitāti un dalībnieku aizsardzību un drošību. No tā izriet, ka vecuma prasība uz viņiem neattiecās un līdz ar to to izmaksas bija attaisnotas. Tā rezultātā Komisija atceltu savu atgūšanas rīkojumu un, tā kā tā jau bija piešķīrusi sūdzības iesniedzējam Līgumā paredzēto maksimālo summu, slēgtu projektu uz nenoteiktu laiku.

Ombuda sākotnējais novērtējums, kas noved pie mierizlīguma priekšlikuma

32. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos uzsvēra, ka līdz brīdim, kad tas saņēma Komisijas atzinuma kopiju ombudam, tas nekad nebija redzējis revidenta 2008. gada 2. jūnija galīgo ziņojumu. Pēc atzinuma saņemšanas sūdzības iesniedzējs bija apmierināts, ka Komisija beidzot paskaidroja, kāpēc tā uzskatīja, ka dažas projekta izmaksas nav attiecināmas, un adresēja sūdzības iesniedzējam lēmumu ar atmaksāšanas pieprasījumu.

33. Šajā sakarā ombuds norādīja, ka attiecīgā atgūšana neattiecās uz summām, kas saistītas ar ceļa izdevumiem, kuri bija šīs sūdzības priekšmets, bet gan uz dažu sūdzības iesniedzēja projekta dalībnieku “*darbības izmaksām*”.

34. Ombuds atzinīgi novērtēja to, ka Komisija veica pasākumus, lai precizētu sava lēmuma aprēķinus, un norādīja, ka šo pasākumu rezultātā tika atcelts tās atmaksāšanas rīkojums. Tomēr viņš norādīja, ka minētie posmi un iznākums neietekmēja sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Komisijai būtu jāsedz projekta reālās ceļa izmaksas.

35. Ombuds arī sīki analizēja citus revidenta galīgā ziņojuma aspektus. Minētajā ziņojumā revidents konstatēja, ka i) attiecināmās ceļa izmaksas atbilda EUR 372.03; (II) budžetā paredzētie ceļa izdevumi atbilda EUR 6650; un līdz ar to iii) kopējais budžeta deficīts bija EUR 2

722.03, kas bija jāuzskata par neatbilstošu saskaņā ar Līgumu. Tomēr šajā sakarā revidents piekrita, ka Komisija būtu varējusi grozīt budžetu vai atļaut sūdzības iesniedzējam papildu finansējumu. Tomēr galīgo lēmumu par ceļa izdevumiem tā atstāja EACEA, izmantojot šādus nosacījumus:

"... ja TAO paziņotu, ka tā būtu gatava grozīt budžetu vai piešķirt papildu finansējumu, lai labotu šo administratīvo pārpratumu (kaut arī mutiski), mēs uzskatām, ka to būtu bijis iespējams veikt. Mēs esam gatavi pieņemt iepriekš aprakstīto jautājumu kā pārpratumu, ko var novērst pirms šā revīzijas ziņojuma galīgās pieņemšanas un apstiprināšanas. Saglabājot to kā konstatējumu, mēs atstājam galīgo lēmumu par EACEA novērtējumu. " [4]

36. Šajā sakarā ombuds norādīja, ka izmeklēšanas gaitā Komisija neapstrīdēja sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Komisija ir ierosinājusi "*tehnisku*" risinājumu problēmai, saskaņā ar kuru sūdzības iesniedzējs pieprasītu *papildu finansējumu* .

37. Tomēr vēlāk Komisija 2004. gada 28. jūlija vēstulē noraidīja šo papildu finansējumu, pamatojoties uz to, ka tā pa to laiku bija pieņēmusi "*pilnīgu pieejas maiņu*". Lai gan Komisija bija gatava palīdzēt, tā to nevarēja darīt, jo NFR liedza tai piešķirt papildu līdzekļus sūdzības iesniedzējam [5] .

38. Ombuds nesaskatīja, kāpēc revidenta 2008. gada jūnijā paustais viedoklis, ka „*to varēja veikt*”, nevarēja būt izšķirošs un ļāva Komisijai atcelt savu iepriekšējo nostāju, kas oficiāli pausta 2004. gada jūlijā.

39. Viņš uzsvēra, ka izskatāmais jautājums ir vienkārša kļūda, ko Komisija ir identificējusi kā tādu, un revidents to ir kvalificējis kā "*administratīvu pārpratumu*". Komisija sedza tikai ceļa izdevumus 6 650 EUR apmērā, jo tā bija sūdzības iesniedzēja kļūdaini ievadītā summa pieteikuma veidlapā, kuru tā pienācīgi parakstīja un apstiprināja, savukārt sūdzības iesniedzēja attaisnotie ceļa izdevumi saskaņā ar revidenta galīgo ziņojumu bija EUR 9 372.03. Citiem vārdiem sakot, ja sūdzības iesniedzējs nebūtu pieļāvis šo kļūdu, Komisija būtu segusi visu summu EUR 9 372.03 apmērā, kas atbilst ceļa izdevumiem.

40. Ombuds ir vairākkārt uzsvēris Komisijas juridisko pienākumu aizsargāt Kopienas finanšu intereses. Ombuds uzskata, ka ir pareizi, ka Komisija cenšas garantēt, ka finansējums netiek piešķirts bez pienācīga pamatojuma.

41. Šajā lietā nav strīda par to, ka komandējuma izmaksas, ko revidents ir norādījis savā galīgajā ziņojumā, atbilda izmaksām, kas sūdzības iesniedzējam radušās saistībā ar tās Jaunatnes programmas projektu. Turklāt ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja kļūda ir tik patenta, ka Komisija, kaut arī mutiski, piekrita šīs kļūdas risinājumam. Komisija neapstrīdēja to saistībā ar šo izmeklēšanu un apstiprināja [6] , ka, kā apgalvo sūdzības iesniedzējs savā 2004. gada 6. jūlija vēstulē, sūdzības iesniedzēja pieteikuma 10. lpp. patiešām ir identificēti EUR 9500 kā "[t] ravel costs (70 % no faktiskajām izmaksām)", t. i., "[t] otal summa, kas pieprasīta no YOUTH programmas".

42. Ombuds uzskatīja par pamatotu, ka gadījumos, kad pieteikuma iesniegšanas brīdī ir pieļautas patenta kļūdas, kompetentajai iestādei, izvērtējot minēto pieteikumu, būtu jānodrošina kļūdas iesniedzējam iespēja to labot [7] . Alternatīvi, ja kļūda tiek atklāta tikai pēc Līguma parakstīšanas, ir pamatoti tikai attiecīgi grozīt šo līgumu. Lai gan sūdzības iesniedzējs, kurš galu galā bija līguma vājākā puse, neuzstāja uz šo grozījumu, pakalpojumu sniegšanas un taisnīguma principi lika Komisijai uzņemties iniciatīvu šajā sakarā. Tomēr iestāde to nedarīja.

43. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzēja projekta faktisko un attaisnoto ceļa izdevumu neatmaksāšana ombudam šķita ne tikai netaisnīga, bet arī nesaderīga ar proporcionalitātes principu, kā paredzēts Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksā [8] .

44. Tādējādi ombuds sākotnēji konstatēja, ka EACEA atteikums segt atlikušo daļu no sūdzības iesniedzēja projekta ceļa izdevumiem ir administratīva kļūme. Tādēļ viņš saskaņā ar savu statūtu 3. panta 5. punktu iesniedza atbilstošu mierizlīguma priekšlikumu, ka

“ EACEA varēja samaksāt sūdzības iesniedzējam atlikušos EUR 722.03 no projekta ceļa izdevumiem.”

Ombudam iesniegtie argumenti pēc mierizlīguma priekšlikuma

45. EACEA uzskatīja ombuda priekšlikumu par draudzīgu risinājumu par saprātīgu un piekrita samaksāt sūdzības iesniedzējam atlikušos EUR 722.03 no projekta ceļa izdevumiem.

46. Sūdzības iesniedzējs pa tālruni apstiprināja, ka ir apmierināts ar izmeklēšanas rezultātiem.

Ombuda novērtējums pēc mierizlīguma priekšlikuma

47. Ombuds atzinīgi vērtē EACEA piekrišanu viņa mierizlīguma priekšlikumam un tās vēlmi atrisināt sūdzību. Līdz ar to viņš izbeidz lietu.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Ombuds atzinīgi vērtē EACEA piekrišanu viņa mierizlīguma priekšlikumam un tās vēlmi atrisināt sūdzību. Tāpēc viņš izbeidz lietu.

Par šo lēmumu informēs sūdzības iesniedzēju, EACEA direktoru un Komisijas priekšsēdētāju.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbūrā, 2010. gada 19. maijā

[1] Sūdzības iesniedzējs “ *ir nevalstiska bezpeļņas un bezpeļņas organizācija, kas strādā, lai attīstītu Eiropas (starptautisko) publisko sfēru*” (www.acc.eu.org) [Saite].

[2] Ombuds norāda, ka saskaņā ar Komisijas atzinumu TAO līdz 2005. gada 31. decembrim palīdzēja administratīvi pārvaldīt centralizētu darbību saskaņā ar Socrates, Leonardo un Jaunatnes kopienas rīcības programmām. Tāpēc TAO un Komisija turpmāk tiks saukti tikai par “Komisija”.

[3] OV L 248, 1. lpp.

[4] Minēts 17. lappusē revidenta galīgā ziņojuma eksemplārā, ko Komisija kopā ar savu atzinumu iesniedza ombudam.

[5] Komisijas 2004. gada 28. jūlija vēstulē ir ietverti šādi paziņojumi: “ *[..] iepriekšējā praksē pirms 2003. gada bija iespējams grozīt lēmumus par dotāciju piešķiršanu, ja to pamatoja ārkārtēji apstākļi. Šie lēmumi bija Komisijas ziņā. Ņemot vērā iepriekš minēto, TAO vēlēās palīdzēt rast labvēlīgu risinājumu situācijai [..]. [I] Nr. 2003 stājās spēkā jauna Finanšu regula (NFR)... Problēma ar jūsu projektu radās brīdī, kad Komisija pieņēma pamatīgu pieejas maiņu, un tā joprojām ir aktuāla: pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi un apstiprinājusi atlases komitejas lēmumu (saskaņā ar Finanšu regulas noteikumiem — Īstenošanas noteikumu 111. pants), papildu konstatējums netiek atļauts jebkādu iemeslu dēļ [..]. Tomēr TAO un Komisijas kompetentie jaunatnes dienesti lūdza atkāpties no šā noteikuma, lai varētu piešķirt papildu finansējumu; 2004. gada sākumā kļuva pilnīgi skaidrs, ka jaunā Finanšu regula neļaus grozīt dotāciju šādos apstākļos... ”.*

[6] Komisija savam atzinumam pievienoja sūdzības iesniedzēja pieteikuma kopiju.

[7] Pēc analoģijas skat. spriedumu lietā T-211/02 *Tideland Signal Ltd/Eiropas Kopienu Komisija*, Recueil 2002, II-3781. lpp., 37. punkts: “ *[..] tiesībām lūgt paskaidrojumus , it īpaši saskaņā ar Kopienu tiesību labas pārvaldības principu, ir jāpievieno pienākums īstenot šīs pilnvaras apstākļos, kad piedāvājuma precizēšana ir gan praktiski iespējama, gan nepieciešama [..]. Lai gan Komisijas vērtēšanas komitejām nav pienākuma lūgt paskaidrojumus visos gadījumos, kad piedāvājums ir neviennozīmīgi sagatavots, tām ir pienākums ievērot zināmu rūpību, izvērtējot katra piedāvājuma saturu. Gadījumos, kad paša piedāvājuma noteikumi un Komisijai zināmie ar to saistītie apstākļi norāda uz to, ka neskaidrībai, iespējams, ir vienkāršs izskaidrojums un ka to var viegli atrisināt, tad principā ir pretrunā labas pārvaldības prasībām, lai vērtēšanas komisija noraidītu piedāvājumu, neizmantojot savas pilnvaras sniegt paskaidrojumus. Lēmumā par piedāvājuma noraidīšanu šādos apstākļos iestāde, īstenojot šīs pilnvaras, var būt pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.*”

[8] Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 6. pantā ir noteikts:

“ 1. Pieņemot lēmumus, ierēdnis nodrošina, ka veiktie pasākumi ir samērīgi ar sasniedzamo mērķi. Ierēdnis jo īpaši izvairās ierobežot pilsoņu tiesības vai neuzlikt viņiem maksu, ja šie

ierobežojumi vai maksājumi nav saprātīgā saistībā ar paredzētās darbības mērķi.

2. Pieņemot lēmumus, ierēdnis ievēro taisnīgu līdzsvaru starp privātpersonu interesēm un vispārējām sabiedrības interesēm.”